

Körmös

Úgy emlékszem, hogy a „létező szocializmus” idején, a pártállami korszakban az egyetemen volt néhány karakán hallgató – az esetek többségében párhuzamosan jártak a Teológiai Akadémiára is –, akik kollokviumon, szigorlaton a tétel felmondása elé illesztettek egy félmondatot. Így kezdték: „a marxizmus tanításai szerint...” Ezután nyugodt szívvel felmondták a „leckét”, eltávolították maguktól a megtanult gondolatokat. (Most azon ne tépelődjünk, hogy az adott „tanításoknak” mennyire volt köze a marxizmushoz, mennyire nem.) *Nekik*, a néhány egyházférfiúnak ez meg is volt engedve.

Milyen jó volt nekik! A gondolkodásmódjukba épült az, hogy egy – akár megtanulandó – állításnak szerzője, forrása van. A sors úgy hozta, hogy 1993 nyarán egyetemistákat vizsgáztattam. Mondták a leckét, mondták a tételeket. Megtanulták. Nem jutott eszükbe, hogy így kezdjék a mondatot: X. Z. szerző szerint, ... Z. kutató álláspontja, kutatási eredményei szerint...

Úgy gondolták, hogy a megtanult lecke maga az igazság.

Ők éretlenek még? Vagy a kor?

De jó lenne pedig ilyen vizsgafeleleteket hallani.

Trencsényi László